

**Національний
університет
біоресурсів і
природокористування
України**

**Факультет
ветеринарної
медицини**

НДІ Здоров'я тварин

**«ЄДИНЕ ЗДОРОВ'Я – 2022»
Матеріали Міжнародної наукової конференції**

**22-24 вересня 2022 р.
НУБіП України, м. Київ**

ІНФОРМАТИВНІСТЬ ДІАГНОСТИКИ ЗА НАБРЯКУ ЛЕГЕНЬ У КОТІВ

Заморська Т. М., здобувач вищої освіти за третім (освітньо-науковим) рівнем

Грушанська Н. Г., доктор ветеринарних наук, доцент, науковий керівник

*Національний університет біоресурсів і природокористування України,
м. Київ*

Набряк легень – це загрозливий для життя пацієнта стан, що зумовлений проникненням плазми крові до альвеол та інтерстиційного простору легень. Кількість тварин з ознаками задишки, які надходять в клініку ветеринарної медицини поступово зростає, а початкові дії лікаря для стабілізації стану тварини мають вирішальне значення у виживанні пацієнта.

За даними літературних джерел, набряк легень викликає небезпечні для життя респіраторні розлади у котів, що вимагає проведення штучної вентиляції легень для 50–60 % тварин. Серед котів у 68,5 % випадків набряк легень кардіогенного походження, у 31,5 % тварин – некардіогенного походження і є достатньо поширеною патологією. Вітчизняними науковцями даному напрямку досліджень присвячено недостатньо уваги, а протоколи діагностики, що застосовуються в клініках ветеринарної медицини суттєво відрізняються, а чіткі алгоритми дії не розроблені. Тому обраний напрям досліджень є актуальним.

Мета досліджень. Визначення інформативності діагностичних заходів за різних форм набряку легень у свійського kota.

Робота виконувалась на базі ветеринарного центру «Vet House», м. Вінниця у період 2018–2021 років. Для дослідження використовували показники хворих котів, які надходили в центр «Vet House» для стабілізації важких станів, що були спричинені набряком легень. Діагноз встановлювали на основі даних анамнезу, клінічного огляду тварин, рентгенографії грудної клітки, ехокардіографії (ЕхоКГ), ультрасонографії легень та результатів лабораторної діагностики крові.

Під час огляду у хворих котів виявляли бліді слизові оболонки, слабкий пульс, іноді зниження ректальної температури тіла, аритмії, шум, слабкий/ниткоподібний пульс та подовжений час наповнення капілярів кров'ю. За клінічного обстеження встановили загальні симптоми, які були характерними для набряку легень: занепокоєння, напружене та поверхневе дихання з швидко наростаючою задишкою змішаного типу, вологі хрипи, пухирчасті шуми при аускультії легень, відхаркування рідини або піни з рожевим відтінком, ціаноз видимих слизових оболонок, тахіпное, ортопное.

Набряк легень рентгенологічно характеризувався підвищеною непрозорістю легень. Усі тварини мали ознаки сітчастого або зернистого інтерстиціального рисунку. Це відмічалось у поєднанні з альвеолярним рисунком та збільшеним діаметром легневих судин. Поширення набряку легень реєстрували за дифузною/неоднорідною та дифузною/однорідною формами.

Визначали рентгенологічну симетрію ураження структури легень, яка була виявлена у 65,6 % обстежених тварин. У решти 34,4 % обстежених тварин ураження легеневої структури було асиметричним. Розширення лівого передсердя було виявлено у 66,1 % обстежених тварин. На рентгенограмах у котів виявили розширення легених вен у 68,6 % обстежених тварин.

Під час ультразвукового дослідження легень обстежених котів з ознаками набряку легень, встановлено ультразвукові артефакти у формі В-лінії. У нашому дослідженні розподіл В-ліній серед ділянок легень був відносно рівномірним у котів із набряком легень. Цей результат також узгоджується з типовим рентгенографічним зображенням набряку легень у котів, який можна описати як плямистий, мультифокальний або дифузний. Додаткові субплевральні аномалії, крім В-лінії (Sh, Ti або Nd), спостерігали лише у 22 % обстежених тварин.

Інформативним методом діагностики є ультразвукове дослідження серця. Шляхом даної діагностики виявили зміни характерні для серцевої недостатності. У 45,7 % виявили гіпертрофічну кардіоміопатію (ГКМП), 26,5 % – реструктивну кардіоміопатію (РКМП), 26,5 % – некласифіковану кардіоміопатію (НКМП).

В дослідних котів проводили моніторинг рівня рН крові та Калію двічі на добу, біохімічне, морфологічне дослідження крові в період стабілізації стану тварини. Значні відхилення відмічались у біохімічних показниках ниркового та печінкового профілю крові та дисбаланс за показниками обміну електролітів.

Отже, за результатами нашого дослідження можна зробити висновок, що правильний діагностичний підхід за набряку легень має вагоме значення. Для точної постановки діагнозу слід враховувати показники клінічного огляду, рентгенографічної діагностики, ультразвукової діагностики серця та легень, лабораторної діагностики.

За результатами проведених досліджень найбільш інформативними для диференційної діагностики були показники рентгенограм грудної порожнини (ступінь ураження легень та застійних явищ) та дані ехокардіографії легень та серця. Найменш інформативними були клінічна картина та лабораторні показники, які не є специфічними тестами.

Перспективним напрямом досліджень є удосконалення методів діагностики за набряку легень з метою збільшення відсотку виживання та покращення якості життя пацієнтів.

Список використаної літератури

1. A. Diana, S. Perfetti, F. Rigo, M. Baron Toaldo, P. Pey, M. Cipone, H. Poser, C. Guglielmin (2019): Radiographic features of cardiogenic pulmonary edema in the cat: 71 cases. Department of Veterinary Medical Sciences, University of Bologna, Italy.
2. Kittleson M. D. Côté E. (2021): The Feline Cardiomyopathies: 1. General concepts. J of feline medicine and surgery, 23, 1009-1027. <https://doi.org/10.1177/1098612X211021819>
3. Macintire D.K., Drobatz K.J., Haskins S.C., Saxon W.D. (2005): Manual of Small Animal Matthew Emergency and Critical Care Medicine. Philadelphia, Lippincott Williams & Wilkins.